

14. juuli 2026

Euroopa Kohtu suurkoja otsus kohtuasjas C-474/24

NADA Austria jt (dopinguvastased reeglid)

Austria dopinguvastane õiguskomisjon (ÖADR) ja Austria sõltumatu vahekomisjon määrasid neljale sportlasele dopinguvastaste reeglite rikkumise eest kindlaksmääratud ajavahemikuks või eluaegse võistluskeelu osaleda riigisisestel ja rahvusvahelistel võistlustel. Austria õigusaktide kohaselt avaldatakse sellised võistluskeelud Austria dopinguvastase võitluse agentuuri (NADA Austria) veebilehel. Avaldatud teave sisaldab asjaomase sportlase ees ja perekonnanime, harrastatavat spordiala, toime pandud dopinguvastaste reeglite rikkumist, määratud karistust ning karistuse algust ja lõppu. ÖADR avaldab lisaks neile andmetele oma veebisaidil selle keelatud aine nime, millega võib olla tegemist.

Nimetatud neli sportlast vaidlustasid Austria föderaalses halduskohtus nende nimede ja asjaomaste spordialade avaldamise kõnealustel veebisaitidel. Nad leidsid eelkõige, et avaldatud teave kuulub mõiste „terviseandmed“ alla, mille töötlemine on üldjuhul keelatud, ning see kujutab endast ka süüteasjades süüdimõistvate kohtuotsuste ja süütegudega seotud isikuandmeid, mille töötlemine on üldjuhul lubatud ainult ametiasutuse järelevalve all. Lisaks väitsid nad, et Austrias ette nähtud vahet tegemata avaldamise kord on vastuolus isikuandmete kaitse üldmäärusega (IKÜM).

Euroopa Kohus täpsustas, et liikmesriigid võivad põhimõtteliselt ette näha, et internetis avaldatakse dopinguvastasteid reegleid rikkunud elukutseliste sportlaste nimi, neile määratud võistluskeelu kestus ja keelu põhjused. Sellised õigusnormid peavad aga olema kooskõlas IKÜM-iga. Sellest tuleneb eelkõige, et avaldamise eest vastutaval asutusel peab olema võimalik kaaluda enne andmete avaldamist asjaomaseid huve. Lisaks tuleb andmete avaldamisel järgida proportsionaalsuse põhimõtet, eelkõige seoses avaldamise kestusega. Asjasse puutuval sportlasel peab samuti olema võimalus esitada pädevale andmekaitseasutusele ennetavalt kaebus, kui on olemas konkreetsed kaudsed tõendid, et sportlast puudutavate andmete avaldamine on kohe või peatselt toimumas.

[Pressiteade](#)

[Otsus](#)

16. juuli 2026

Euroopa Kohtu suurkoja otsus liidetud kohtuasjades C-258/23, 259/23 ja C-260/23

Imagens Médicas Integradas jt (konkurentsiasutuse kontrollid)

Portugali konkurentsiasutus võttis konkurentsivastase tegevuse uurimise käigus uurimise all olevate äriühingute ruumides ära nende äriühingute töötajate vahel vahetatud e-kirju. Äriühingud vaidlustasid e-kirjade äravõtmise, leides, et selleks oleks pidanud olema eeluurimiskohtuniku, mitte prokuratuuri luba. Kohtuasju menetlev Portugali kohus pöördus Euroopa Kohtu poole eelotsuse saamiseks.

Euroopa Kohus leidis, et e-kirjade äravõtmine ei piira mitte ainult õigust era- ja perekonnaelu puutumatusse, vaid ka õigust isikuandmete kaitsele. Piirangud näivad siiski olevat õigustatud üldist huvi pakkuva eesmärgiga säilitada moonutamata konkurents. Samuti näivad piirangud olevat proportsionaalsed. Sellest tuleneb, et Euroopa Liidu õigusega ei ole põhimõtteliselt vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt liikmesriigi konkurentsiasutus võtab konkurentsiniormide

¹ Lühiülevaates kajastatud lahendite kokkuvõtted põhinevad Euroopa Kohtu kodulehel avaldatud pressiteadetal. Vt ka https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7052/et/

väidetava rikkumise uurimise käigus kutsetegevuse või äriruumides ära e-kirju, mille sisu on seotud kontrolli esemega, ilma et tal oleks selleks kohtu eelnev luba.

Euroopa Kohus märkis, et kui kohus ei ole eelnevat luba andnud, peab dokumentide äravõtmine olema siiski õiguslikult reguleeritud, rangelt piiratud ja alluma hilisemale täielikule kohtulikule kontrollile. Lisaks, kui dokumentide äravõtmine toimub mobiiltelefonidest, arvutitest või muudest andmekandjatest, mida kasutatakse nii isiklikel kui ka kutsetegevusega seotud eesmärkidel, võib neis sisalduvatele andmetele juurdepääs kujutada endast kõnealuste põhiõiguste rasket või lausa erakordselt rasket riivet. Sellisel juhul peab juurdepääs nendele andmetele olema allutatud kohtu või sõltumatu haldusasutuse eelnevale kontrollile.

[Pressiteade](#)

[Otsus](#)

16. juuli 2026

Euroopa Kohtu suurkoja otsus kohtuasjas C-280/25

Lin II (võitlus Euroopa Liidu finantshuve kahjustavate suurte pettuste vastu)

24. juuli 2023. aasta kohtuotsus Lin käsitles mitut Rumeenia kodanikku, kellele oli määratud vangistus maksupettuse eest. Nad vaidlustasid enda süüdimõistmise, väites, et kooskõlas põhiõiguste kaitse riigisisese standardiga leebema karistusseaduse tagasiulatuva kohaldamise (*lex mitior*) kohta on nende kriminaalvastutusele võtmine aegunud. Need Rumeenia kodanikud tuginesid esiteks kahele Rumeenia konstitutsioonikohtu otsusele, mis tehti 2018. ja 2022. aastal. Nimetatud kohtuotsustega oli tunnistanud kehtetuks riigisisene säte, millega reguleeriti kriminaalasjades aegumistähtaja katkemise aluseid, mistõttu ei olnud ligi nelja aasta jooksul Rumeenia õiguses ette nähtud ühtki alust selle tähtaja katkemiseks. Nimetatud kodanikud tuginesid teiseks Rumeenia kassatsioonikohtu otsusele, mille kohaselt puudutas aegumistähtaja katkemise aluse puudumine ka ajavahemikus 2014. aastast (põhiseadusevastase sätte vastuvõtmise aeg) kuni 2018. aastani (konstitutsioonikohtu esimese kohtuotsuse kuulutamise aeg) toime pandud süütegusid põhjusel, et tagasiulatuvalt kohaldati *lex mitior*'i põhimõtet.

Euroopa Kohtule esitati sisuliselt küsimus, kas Rumeenia kohtute need eri kohtuotsused on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega, eeskätt sätetega, mille eesmärk on võidelda tulemuslikult liidu finantshuve kahjustavate pettuste vastu. Kohtuotsuses Lin kordas Euroopa Kohus, et riigid peavad tagama, et riigisiseses õiguses kehtestatud aegumistähtjad võimaldavad tõhusalt karistada Euroopa Liidu finantshuve kahjustavate pettuste eest, et vältida niisuguste rikkumiste süsteemset karistamata jäämise ohtu. Seetõttu otsustas Euroopa Kohus, et Rumeenia kohtud peavad jätma kohaldamata *lex mitior*'i põhimõttega seotud riigisisese kaitse standardi, nagu seda on tunnustatud Rumeenia konstitutsioonikohtu 2022. aasta kohtuotsuses. Seevastu leidis Euroopa Kohus, et Rumeenia konstitutsioonikohtu 2018. ja 2022. aasta kohtuotsused on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega, sest neis rakendati süütegude ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõtet ja nendega kaasneva süsteemse karistamata jäämise ohu ulatus oli väiksem kui Rumeenia konstitutsioonikohtu 2022. aasta kohtuotsuses tunnustatud *lex mitior*'i põhimõttega seotud riigisisese kaitse standardi kohaldamise korral.

Pärast kohtuotsust Lin otsustas Rumeenia konstitutsioonikohus siiski 2024. aastal, et Rumeenia kohtud ei saa jätta tema 2022. aasta kohtuotsust kohaldamata, ilma et see rikuks süütegude ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõtet ja *lex tertia* kohaldamise keeldu.

16. juulil 2026. aastal avaldatud kohtuotsuses Lin II leidis Euroopa Kohus, et Rumeenia konstitutsioonikohtu niisugune käsitusviis ei ole kooskõlas Euroopa Liidu õigusega.

[Pressiteade](#)
[Otsus](#)

16. juuli 2026

Euroopa Kohtu suurkoja otsus kohtuasjas C-196/24

Aucrinde (õiguslane koostöö liikmesriikide kohtute vahel)

Itaalias algatatud põlvnemise tuvastamise kohtuvaidluse raames palus Itaalia kohus Prantsusmaa kohtul välja kaevata hageja eeldatava isa surnukeha, et teha surmajärgne geneetiline ekspertiis.

Euroopa Kohus leidis, et Euroopa Liidu määrus tõendite piiriülese kogumise kohta ei luba Prantsusmaa kohtul keelduda selle taotluse täitmisest põhjusel, et tema riigisisene materiaalõigus keelab tsiviilvaidluses surmajärgse geneetilise tuvastamise, välja arvatud juhul, kui asjaomane isik on oma eluajal andnud selleks sõnaselge nõusoleku. Käsitletavas määruses sätestatud täitmisest keeldumise põhjused on ammendavad. Kuna need ei hõlma sellise riigisisese materiaalõiguse normi olemasolu, ei saa käsitlaval juhul tugineda Prantsuse õiguses sätestatud keelule, et keelduda taotletud tõendite kogumisest.

[Pressiteade](#)
[Otsus](#)

16. juuli 2026

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-26/25

Bukla (Euroopa Liidu kodakondsus)

Euroopa Kohus käsitles juhtumit, mis puudutas kolmanda riigi kodanikku (PQ), kes elas Ungaris alates 2005. aastast, koos oma Ungari kodanikust elukaaslase ja nende kahe Ungari kodanikust lapsega. Kuigi PQ täitis vanemlike kohustusi ja oli perekonnaeluga tugevalt seotud, jäeti tema tähtajatu elamisloa taotlus rahuldamata ning tema suhtes tehti tagasisaatmisotsus koos 10-aastase sissesõidu- ja viibimiskeeluga.

Otsuste aluseks oli Ungari riikliku julgeoleku asutuse salajasele teabele tuginev põhjendamata arvamus, mille sisu ei avaldatud ei PQ-le ega isegi sisserändeasutusele, kes oli selle arvamusega seotud ega saanud selle põhjendatust ise hinnata.

Euroopa Kohus leidis, et Euroopa Liidu õigusega on vastuolus tagasisaatmisotsus, mis tehakse Euroopa Liidu kodaniku pereliikme suhtes üksnes salastatud ja põhjendamata julgeolekuhinnangu alusel. Ametiasutused peavad isiku olukorda ise hindama, arvestama perekonnaelu ja laste huve ning tagama, et puudutatud isikul oleks võimalus otsuse põhjendustest vähemalt sisuliselt aru saada ja seda kohtus tõhusalt vaidlustada.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)
[Otsus](#)

16. juuli 2026

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjades C-424/24 ja C-425/24

FIGC ja CONI (spordidistsiplinaarkaristused)

Euroopa Kohus käsitles juhtumit, mis puudutas Itaalia jalgpalliliidu (FIGC) poolt määratud distsiplinaarkaristusi seoses väidetava kunstliku mängijate üleminekuväärtuste suurendamise skeemiga. Menetluse keskmes olid Juventus FC ning mõned selle juhid.

FIGC föderaalprokuratuur algatas 2022. aastal menetluse kahtlustusega, et mängijate üleminekutehingute kaudu suurendati kunstlikult klubide bilansilist väärtust. Menetluse tulemusena keelati kahel Juventuse juhil tegutseda FIGC tegevusvaldkonnas. Hiljem laiendas FIFA selle keelu ülemaailmseks ning Itaalia kõrgeim spordikohus jättis sanktsioonid jõusse.

Küsimus jõudis Euroopa Kohtusse seetõttu, et Itaalia halduskohus sai küll kahju hüvitamist hinnata, kuid tal puudus võimalus spordiorganite määratud sanktsioone tühistada.

Euroopa Kohus leidis, et kogu Euroopa Liidus kehtiv spordialane tegevuskeeld piirab Euroopa Liidu õigusega tagatud liikumisvabadusi, kuid võib olla õigustatud ausa spordikorralduse tagamise eesmärgil. Sellised sanktsioonid peavad siiski olema proportsionaalsed, tuginema läbipaistvatele ja objektiivsetele kriteeriumidele ning olema allutatavad tõhusale kohtulikule kontrollile. Isikul peab olema võimalik pöörduda sõltumatu kohtu poole, kellel on õigus sanktsioon vajadusel tühistada ja selle õiguspärasust sisuliselt hinnata.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

16. juuli 2026

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-421/24

AGCOM (veebipõhised hasartmängud)

Euroopa Kohus käsitles juhtumit, milles Itaalia sideamet (AGCOM) määras Google lirimaale 750 000 euro suuruse trahvi ning kohustas eemaldama YouTube'i videod, mis reklaamisid veebipõhiseid hasartmänge vastuolus Itaalia õigusega.

Videod olid avaldatud sisulooja poolt, kellel oli Google'iga sõlmitud äriline partnerlusleping. Selle lepingu alusel jagati näiteks videote ees näidatava reklaami tulu Google'i ja sisulooja vahel. Enne lepingu sõlmimist oli Google tutvunud kanali sisuga, sealhulgas kõige populaarsemate ja uuemate videote ning nende metaandmetega.

Google väitis kohtus, et ta tegutses üksnes platvormi pakkujana ning peaks seetõttu saama kasutada Euroopa Liidu L e-kaubanduse direktiivis ette nähtud vastutusest vabastust, mis kaitseb teatud tingimustel veebimajutusteenuse osutajaid kasutajate üles laaditud sisu eest.

Euroopa Kohus leidis, et YouTube'i videote majutamine kuulub üldjuhul Euroopa Liidu e-kaubanduse reeglite kohaldamisalasse, isegi kui videod käsitlevad hasartmänge. Kuid platvorm saab tugineda vastutusest vabastusele üksnes siis, kui ta tegutseb neutraalse ja passiivse vahendajana. Kui platvorm on enne ärilise partnerluse sõlmimist tutvunud kanali sisuga, hinnanud selle teemat ja teenib sellest otsest tulu, võib ta omada piisavat teadmist sisu olemusest ning seetõttu vastutada ebaseadusliku reklaamsisu eest. Euroopa Kohus jättis lõpliku hinnangu Itaalia kohtule, kes peab kontrollima, kas Google teadis või pidi teadma, et partnerkanal keskendus hasartmängudele ja nende reklaamimisele.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

16. juuli 2026

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-209/23

RRC Sports (jalgpall)

Euroopa Kohus käsitles kohtuasja, milles kaks jalgpalliagenti vaidlustasid Saksamaa kohtus FIFA uued mängijaagentide tegevust reguleerivad reeglid. Nende hinnangul võisid need rikkuda Euroopa Liidu konkurentsioigust, teenuste osutamise vabadust ning isikuandmete kaitse nõudeid.

Vaidlusalused reeglid puudutasid muu hulgas:

- mitme osapoole samaaegse esindamise piiranguid;
- agentide tasude ülempiire;
- FIFA agendilitsentsi saamise ja säilitamise tingimusi;
- uute klientide otsimise (nn approaches) reegleid;
- agentide tegevusega seotud andmete edastamist FIFA-le ja teistele turuosalistele.

Euroopa Kohus leidis, et mitmed FIFA mängijaagentide tegevust reguleerivad reeglid võivad piirata konkurentsia ja teenuste osutamise vabadust. Eriti problemaatiliseks pidas kohus reeglit, mis annab olemasolevatele agentidele eelise klientide hoidmisel. Samuti märkis kohus, et FIFA võib oma regulatiivse võimu tõttu omada turgu valitsevat seisundit. Samas võivad teatud piirangud olla õigustatud spordi aususe, huvide konfliktide vältimise ja mängijate kaitse eesmärgil. Lisaks leidis Euroopa Kohus, et IKÜM ei luba FIFA-l avalikustada kõiki agentidele määratud sanktsioone ega kõigi agentuuritehingute üksikasju.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

16. juuli 2026

Euroopa Kohtu suurkoja otsused kohtuasjades C-523/24, C-523/24 ja C-666/24

Sociedad Civil Catalana ja Associació Catalana de Víctimes de Organitzacions Terroristes (EL-i huvide kaitse)

Euroopa Kohus hindas, kas 2024. aastal Hispaanias vastu võetud Kataloonia amnestiaseadus on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega. Seadus puudutab tegusid, mis olid seotud Kataloonia iseseisvusprotsessi ja 1. oktoobri 2017. aasta iseseisvusreferendumiga.

Euroopa Kohus leidis, et Kataloonia amnestiaseadus on üldiselt kooskõlas Euroopa Liidu õigusega. Seadus teenib poliitilise leppimise eesmärki ning ei kahjusta iseenesest Euroopa Liidu finantshuve, terrorismivastase direktiivi tõhusust ega võrdse kohtlemise põhimõtet. Samas peab olema tagatud, et amnestiat ei kasutata viisil, mis takistaks Euroopa Kohtu eelotsusmenetlusi või nõrgendaks Euroopa Liidu õiguse tõhusat kohaldamist.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

Otsused: [C-523/24](#) ja [C-666/24](#)